

Балкански.

Митановъ, не произнасяй дума оскърбителна.

Митановъ.

Заподозрѣнъ безъ да мога да се заштиштавамъ !

Балкански.

Клетва та, която сме положили прѣдъ Бога и прѣдъ отечество то, ни заштиштава противъ всяко подозрѣние.

Митановъ.

Тя не е могла да възбрани съмнения та, и ште заслужвамъ ли отъ сега довѣрие, доклѣ тии стоятъ, и азъ не съмъ се оправдалъ ?

Балкански.

Ништо не остая отъ тѣхъ. Тии бѣха клевета противъ отечество то и тии не съществувать вече. Довѣрие то, ксето ни съединява прѣдъ него, запечатано съ клетва та ни, остая непокътнато. Азъ дадохъ кръвта си за залогъ на сръдце то ти.

Митановъ.

Балкански !

Балкански.

Испълнихъ една длѣжностъ. Направихъ онова, което на мое мѣсто ти би направилъ за мене.

Митановъ.

Подозрѣние то, подигнато противъ мене, не расклашта ли чувства та ти ?

Балкански.

Удоволствие ли намирашъ да ме оскърбявашъ, Митановъ ? На людѣ ти едно ништо може да стига за да съдетъ за други ти. Най-свети ти чувства, най-мили ти на сръдце то връзки ште бѣдять една ужасна лѣжа, ако съмнение то може и за минута да се спрѣ между тия, които съединява десетгодишна дружба, свързана на училищни ти столове. Братъ тѣ може да се усъмни въ брата, бащата та може да се усъмни въ синъ тѣ. Приятелство то, за което сръдце то нѣма никоя гѣвка, която да му е непозната, не се бои отъ никое испытание. (Като хващатъ ръката на Митанова). Приятелю, ште се колебаешъ ли да испълнишъ и ти своя та длѣжностъ ?